

प्रकरण ६ वे

* वखर उद्य *

वखर हा शब्द जारशी भाषेतून वखर या शब्दात बदल होऊन लभार झालेला आहे. प्रेरणा :-

एखाद्या परिभरातील घडामोडी संघट्टिया वृत्तात लिहून ठेवला जात असे. त्याला 'वखरिखा' असे म्हणतात. अशा प्रकारे इस्लामि राजवटीतून प्रराठी साहित्यीक्य ही पद्धत गन्विकारली गेली. त्याचाच वखर असे म्हणतात.

* वखरींचे प्रकार :-

- ① चरित्रात्मक वखरी - शिव प्रभूचे चरित्र, शिव धत्रपतीचे सत्ता प्रकरणात्मक चरित्र, संभाजी राजे यांचे चरित्र राजाराम यांचे चरित्र.
 - ② आत्मचरित्रात्मक :- नाना फडणीसांचे चरित्र, गंगुसहार शास्त्री पत्तवर्धन यांचे चरित्र
 - ③ आत्मदात्रिल वखरी :- वडगावकर स्वामींची वखर कान्हेर स्वामींची वखर
 - ④ जुलुवृत्तांतु खोगणांच्या वखरी :- भटपेशव्याची वखर
 - ⑤ मुहद प्रसंगावरील वखर :- साह्येची वखर, पाणिपतची वखर आदि भाउसाहेबाची वखर.
- आश्यासह्यमासाठी
- ① सभासदाची वखर ② आशापत्र ③ भाउसाहेबाची वखर

1) सभासदांची वखर

② शिव धत्रपतींचे चरित्र

ही वखर म्हणजेच अनंत सभासदांची लिहिलेली आहे. थान शिवराज महाराजांचे चरित्र लिहिलेले आहे. भागवत शिवाजीच्या वडिलांच्या लालापारुष ते 1680 मध्ये झालेल्या प्रभूचे वरून झालेले आहे. या वखरीला वरील दोन्ही नावांने ओळखले जाते.

वखरीचे विशेष

1) शिव छत्रपतींचे व्यक्तिमत्त्व :-

श्रीवाजी महाराजांच्या व्यक्तिमत्त्वाचे पैलू पुढीलप्रमाणे. ते सर्वसाधारण भाषासौता विख्यात असून वेळापत्रात असत. सरासरी व धार्मिकप्राणय ले जावपेची व मुत्सद्दी होते. त्यांनी लोकहितार्थी अनेक कामे केली. स्वराज्य मिळविण्याकरीता अल्पवयसची नेमणूक केली. त्यांची आई वडिलांवर फारच प्रेम होती. शाहजिंच्या म्हणून तर आईला सती जाऊ दिले नाही. ते शिव शक्त होते. धार्मिक वृत्तीचे होते. शिवपूजेस ले उत्सवांसोबत प्रयत्न करित असत. शिखर शिगगापुरचे, शंभू महादेवाचे देवता हे त्यांचे कुलदेवता होते. लक्ष्मण ले तुळजा श्वाजीचेही परम शक्त होते. अंतःसमर्थी रांगेच्या पाल्पाणे म्हणून अंगारका शस्त्र लावून शिव चिंतनामध्ये त्यांनी प्राण सोडले.

2) सांस्कृतिक चित्रण :-

थामध्ये लष्कारात्मक सांगात्या सांस्कृतिक चित्रण आलेले आहे. जसे तुळजा देवीचे चित्रण, अश्विनी पर्वताचे परिसर, शिखर शिगगापुरचा परिसर, छत्रपतींनी केलेले दानधर्म अशा कितीतरी गोष्टी थामध्ये आहेत.

3) बुद्धपूजेचे वर्णन :-

अफगाण आजाया वद्य, शाहिस्ते आजाची बोट लोडण्याचा प्रसंग, दिलेरखान व गावने यांचे बुद्ध सालेरीचे बुद्ध

4) आंगद साह्याचे वर्णन :-

भागावटारच्या बुद्धशहाने छत्रपतींचा मोठा स्वागत समारंभ केला. त्यांच्याचे वर्णन, छत्रपतींच्या राज्यारोहणाचे वर्णन, छत्रपतींच्या मुजिचे वर्णन, राज्याभिषेक उत्सवाचा नेमणूक

5) दुसरे प्रसंगाचे वर्णन :-

शाहजि राजांच्या म्हणूनचा प्रसंग, छत्रपतींच्या निघनाचा प्रसंग

6) वखरीची शेती :-

थामध्ये वखरकरांचे ओढवते चित्रण

अरनावे, आरगार बांधलाना लियल्या कोळी लोळीना
बाळलून देऊ नये. शास्त्रीय मानधरण लोहावे.
सुक्ष्म काठावड करावी असे विचार समजून
आगाच्यानी मोडणे.

* भाऊसाहेबांची वखर *

ही वखर शुद्ध प्रसेगावर लिहिलेली आहे.
ही पेशवे लोकान वखर म्हणून ओळखली जाते.
ऐतिहासिक वाङ्मयीन दृष्टीने महत्त्वाची आहे.
आमध्य पश्चिमात्य शुद्धाचे वणि आलेले आहे. शुद्ध
वणिान वखरीचा 2/3 भाग व्यापलेला आहे. पश्चिमात्य
शुद्धापूर्वी शुद्धापूर्वी प्रारंभाने उल्लेखलेले लोळीना
राजकारणाचा स्वरुवाच्या 1/3 भाग आला आहे.
इ.स. 1753 ते 1760 पर्यंत उल्लेखिलेले घडागोडिचे
शिगण आमध्य आला आहे.

* व्याप्ति चित्रण :-

आमध्य प्रत्यक्ष सदाशिवराव भाऊंच्या
लिखाण मात्रा गमन या वाङ्मयातून गजपिबखाणाचे
व्याप्ति चित्रण आलेले आहे. तर लुम्बे गजपिबखाण
यांचे परिपत्य कराल तर लुम्बास पेशवे दोगे
उवाथास स्थानतील या सनातून मल्हारराव हाळकरांची
व्याप्ति रेखा गोचर होला. लम्बेच वखरी ना
और भी लढे या वाङ्मयातून पल्लवगि शिंदे

थांचे बालमित्र सुरवाचे पराक्रमस्थे गाडानिघाचे
सुली आपल्या लक्षात घेते.

* लिख्यव्यक्तिरेखा :-

दत्ताजी शिंदे यांच्या मूल्यानेतर
गाडानिघाचे यांनी जे श्रावण केले आहे. लसेच
जानवोजीचे पराक्रम खाल्यानेतर महाररावाचे वयिळा
गौतमजीचे यांनी महार रावांचे जी ज्ञानउवाडणी करणे.
भावरुन गौतमजी वाडिची व्यक्तीरेखा मूल्यानेतर घेतले.

* वेस्तु वगिन :-

थामध्ये कुठरीच्या किल्याचे वगिन
लक्षात घेव्याकारणे आहे. खरकर मळाला
तो काही असाध्य मोर्चे चाळवून सुरेग लावावे
लूर रान रेलीचे सुरेग लावता पेलू नाली. लोकांचे
गोळे मारके लर गोळा रेलीत जाला, लसेच
आगसाच्या किल्याचेही वगिन आलेले आहे.
बुद्धाला आणि मुकुंदमर्चि या दोन्ही ठिकाणचे
वगिन पोरानिल पट्टेवगिन केले आहे.

* प्रसंग चित्रण :-

दत्ताजी शिंदेच्या पकडून कुठूवशत
पुढे नेल्यानेतर बुलुषशाल विचारतो "पतेल
हमारे साथ कुम और लडेगे" हे ऐकून दत्ताजी
महोलात "बिचेंगे लो और भी लडेगे" त्यावेळी
बुलुषशाल दत्ताजीला काथ मारतो. त्याचे शिरच्छेप
करव्यात घेते. भा प्रसंगाचे हृदयहावक चित्रण
खरकरलाशी केलेले आहे. खरकरलाच्या मूल्यानेतर
त्याच्या बायलांनी केलेले शोक खरकर मारणे ज्या
शब्दातून केलेले आहे ते वाचलांना आपल्या
मनाला पिस पडते.

* वातावरण निमित्त :-

पानिपच्छाच्या लडाईनेतर लोकांचे
जी आतस्था साकी, लोक सैरा वेरा पळू लागले.
किल्याचे कपडे लाडून घेतल्यानेतर नान पळोके
पालल जेव्हा नसतांना सैरा वेरा पळणाऱ्या

वाता

लोकांचे चित्रण बखरकाराने उच्चस्त पद्धतीने केला आहे.

* स्वामियांचा गौरव पराजियांचा विरस्कार :-

या बखरीत बखरकाराने सराख्यांच्या पराज्यांच्या गौरव केला आहे. तर इस्लामी पुरुषांच्या आहमदशाही, अखात्री नज्दिय शहा, रोटिल्यांच्या विरस्कार केला आहे.

* बखरीची भाषा शैली :-

ही भाषा शैली उद्दे, गरडी मिश्रित अशी आहे. याचप्रमाणे संस्कृतमधील सुभाषितांचाही वापर बखरकाराने केलेला आहे.
उदा: "स्त्रियुद्धी प्रलयंगण"

"जळोट ज्वासावे पण धाळोट वसावे"

* प्रतिभा विचार :-

या बखरीतील वचनानुषंगे अनेक

प्रतिभांची योजना बखरकार करता.

"जसे अडथेज लाह्या भाडतात मारामार केही"

"मुठ्ठी मारुन सचडे दागादाग"

"जसा डुळ्ळर खळीस घेतो तैसे मारामार केही!"